

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 40/2011-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. februára 2011 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 v spojení s čl. 12 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaniach vedených Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 16 C 245/2005 a Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 2 Co 492/2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. januára 2011 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 v spojení s čl. 12 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaniach vedených Okresným súdom Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 16 C 245/2005 a Krajským súdom

v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 2 Co 492/2007. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 17. januára 2011.

Zo sťažnosti a z priložených listinných dokladov vyplýva, že rozsudkom okresného súdu č. k. 16 C 245/2005-476 z 20. septembra 2007 bola zamietnutá v celom rozsahu žaloba sťažovateľa ako žalobcu proti žalovanej Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky a Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy. Rozsudok okresného súdu bol sťažovateľovi doručený podľa rukou písanej poznámky 25. októbra 2007. Rozsudkom krajského súdu č. k. 2 Co 492/07-552 z 25. novembra 2009 bol rozsudok okresného súdu potvrdený. Rozsudok krajského súdu bol sťažovateľovi doručený podľa rukou písanej poznámky 18. januára 2010. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 3 Cdo 224/2010 zo 16. decembra 2010 bolo dovolacie konanie o dovolaní sťažovateľa proti rozsudku krajského súdu zastavené, keďže sťažovateľ nebol v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Uznesenie najvyššieho súdu bolo sťažovateľovi doručené podľa rukou písanej poznámky 12. januára 2011.

Sťažovateľ nesúhlasí s rozhodnutiami okresného súdu a krajského súdu vo veci samej s tým, že podľa neho došlo k porušeniu jeho základných práv. Žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených článkov ústavy a dohovoru v konaniach vedených okresným súdom pod sp. zn. 16 C 245/2005 a krajským súdom pod sp. zn. 2 Co 492/2007 s tým, aby boli rozsudky okresného súdu z 20. septembra 2007 a krajského súdu z 25. novembra 2009 zrušené. Požaduje peňažnú satisfakciu jednak 43 452 € s úrokmi, ako aj 2 983 € s úrokmi rovným dielom od všeobecných súdov vrátane poplatku z omeškania.

Sťažovateľ napokon žiada o ustanovenie JUDr. I. R., K., ako právnej zástupkyne v konaní pred ústavným súdom, a to z dôvodu, že žije z mesačného invalidného dôchodku 377 €.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy, alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažnosť treba považovať za oneskorene podanú.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Podaná sťažnosť smeruje proti rozsudku okresného súdu z 20. septembra 2007 a rozsudku krajského súdu z 25. novembra 2009. Prvý z nich sťažovateľ prevzal 25. októbra 2007 a druhý zasa 18. januára 2010. Práve preto sťažnosť odovzdaná na poštovú prepravu až 17. januára 2011 bola podaná dávno po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty.

Na uvedenom závere nič nemení skutočnosť, podľa ktorej uznesenie najvyššieho súdu sťažovateľ prevzal 12. januára 2011, keďže sťažnosť nesmeruje proti konaniu vedenému najvyšším súdom, resp. proti jeho uzneseniu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. februára 2011